

efectivisme m. Condiçió
 d'efectivista;

efectivista adj. i m. i f. Que en
 allò que fa atèn principalment
 a l'efecte que produirà

que hom n'espera,
 eficaç;

efectiu -iva adj. Que produeix
 l'efecte ^{esperat} ~~volgut~~ ~~desiderat~~
 real i veritable. La llei esdevindrà
efectiva en tal data. Capital e-
fectiu. || Carrec efectiu, de planta,
 no interin o supernumerari. || Con-
tingents efectius, en servei, de què
 hom pot disposar. || m. L'efectiu
d'un exercit | Divers efectius,
 per oposició a valors fiduciaris
 | h'efectiu, loc. adv., en diners comp-
 tant o en paper moneda. |